

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/1012/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214212224
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2214212224.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, Mikovíniho 10, Trnava, zastúpeného splnomocnencom advoconsulting, s.r.o., Tamaškovičova 17/2742, Trnava, proti žalovanému: Y. M., nar. X.XX.XXXX, bytom N. XX, S. B., o zaplatenie 222,25 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 19. júna 2015, č.k. 14C/5/2015-59, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 222,25 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca uzavrel so žalovaným dňa 21.12.2007 Zmluvu o Kreditnej karte, na základe ktorej poskytol žalovanému úverový rámec vo výške 331.93 eur. Žalovaný sa dopustil porušenia ustanovenia bodu 10.3 písm. b) a f) Obchodných podmienok pre Kreditné karty, právny predchodca žalobcu odstúpil 24. júna 2011 od Zmluvy o Kreditnej karte s účinnosťou 30.6.2011. Súd prvej inštancie vzhľadom k predmetu konania vec prejednal ako drobný spor podľa § 115a O.s.p. a vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 115a ods. 2 O.s.p.. Vec právne posúdil podľa § 524 ods. 1, 2 O.z., podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, § 497 ods. 1, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504, § 506 Obchodného zákonníka, podľa § 25 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch, podľa § 2 Zákona č. 258/2001 z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase podpísania zmluvy, podľa § 3, podľa § 4 Zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa § 53 ods. 1, 4, § 54 O.z., podľa § 5b Zákon ač. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 101, § 103, § 120 O.s.p.. Zosumarizovaním predložených listinných dôkazov súd zistil, že žalovaný nemal žiadnu možnosť oboznámiť sa so zmluvou a najmä zmluvnými podmienkami pred podpísaním zmluvy resp. ovplyvniť jej obsah. Predmetná zmluva je typovou formulárovou zmluvou, vopred pripravenou právnym predchodcom žalobcu, v ktorej sú naformulované zmluvné podmienky a tieto žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, ale mal možnosť ich len prijať alebo neprijať. Žalobca v rozpore s § 4 ods. 5 a § 53 O.z. požaduje od spotrebiteľa úrok a ďalšie poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda plnenia, ktoré neboli individuálne dojednané. Nejestvuje určitá zrozumiteľná dohoda v písomnej forme obsahujúca podstatné náležitosti zmluvy o úvere, uvedené konkrétnymi údajmi. Súd dôkladne preskúmal obsah súdneho spisu a dospel k záveru, že návrh zmluvy, ktorú mal akceptovať žalovaný, neobsahuje najmä termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, adresu predávajúceho na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť a ďalšie, pričom pre tieto nedostatky sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej súd vec právne posúdil podľa § 53 ods. 9 O.z., mal preukázané, že k omeškaniu došlo už 18. apríla 2009, teda k zosplateniu mohlo dôjsť najskôr po uplynutí troch mesiacov od tohto omeškania. V tomto prípade k zosplateniu resp. k odstúpeniu od zmluvy podľa udania žalobcu došlo až listom z 24.6.2011. Žalobca však nepredložil súdu Zmluvu o kreditnej karte, ku ktorej by bol žalovaný pristúpil a teda aj podpísal. Súd zistil, že žalovaný naposledy čerpal finančné prostriedky od

právneho predchodcu žalobcu dňa 31.1.2011. Dňom nasledujúcim, teda dňom 1. februára 2011 si právny predchodca žalobcu mohol prvýkrát uplatniť právo na vrátenie aj posledného čerpania. Skôr čerpané prostriedky si mohol uplatniť ešte skôr. Najneskôr od tohto dátumu začala plynúť lehota na premlčanie. Súd aplikoval ustanovenie § 5 Zákona č. 250/2007 Z.z., dospel k záveru, že § 5b má procesnú povahu a na jeho základe súd je povinný ex offo prihliadať na premlčanie v spotrebiteľských veciach a aj keď sa ho spotrebiteľ nedovolá. Preto súd preskúmal premlčanie nároku a dospel k záveru, že nárok je premlčaný a z toho dôvodu žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom určenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným došlo k uzatvoreniu Zmluvy o kreditnej karte, ktorou bola žalovanému poskytnutá kreditná karta a zároveň poskytnutý úver s celkovým úverovým rámcom 10.000,- Sk (331,95 eur). Právny predchodca žalobcu, keďže žalovaný porušil svoje povinnosti, listom zo dňa 24.6.2011 odstúpil od zmluvy s účinnosťou ku dňu 30.6.2011 a vyzval žalovaného na zaplatenie vyčíslenej dlžnej sumy. Žalovaný následne uskutočnil úhradu vo výške 93 eur dňa 29.6.2011, úhradu vo výške 30 eur dňa 23.4.2012 a úhradu vo výške 100 eur dňa 19.7.2012. Súd nepostupoval pri hodnotení veci správne, nebral v úvahu odstúpenie od zmluvy zo dňa 24.6.2011, ktoré bolo žalovanému doručené dňa 27.6.2011. Práve na základe uvedenej výzvy právneho predchodcu žalobcu začala premlčacia doba plynúť až dňa 16.7.2011 pričom i za predpokladu, že by sa na posúdenie plynutia mali aplikovať ustanovenia O.z., bola by žaloba žalobcu podaná včas. Nepovažuje za správne právne posúdenie veci, v zmysle ktorého majú byť na predmetnú vec aplikované ustanovenia O.z.. Vzhľadom na obchodnoprávnu povahu právneho vzťahu (zmluva o úvere) majú byť na posudzovanie predmetného vzťahu aplikované ustanovenia Obchodného zákonníka. Konanie v predmetnej veci začalo podaním návrhu na príslušnom súde dňa 11.6.2014, pred účinnosťou predmetného ustanovenia novely o pôsobnosti Občianskeho zákonníka na všetky vzťahy vzniknuté zo spotrebiteľských zmlúv. Tak na vzťah medzi žalobcom a žalovaným sa v danom prípade v plnom rozsahu aplikujú ustanovenia Obchodného zákonníka a to aj o premlčaní, kde je upravená štvorročná premlčacia doba. Rozhodovacia činnosť súdov SR nie je formálnym prameňom práva, keďže žiaden platný právny predpis neurčuje súdom povinnosť riadiť sa v rozhodovacom procese existujúcou judikatúrou. Ďalej uviedol, že má za to, že súd nesprávne aplikoval aj ustanovenie § 5b. Aplikácia tohto ustanovenia je v absolútnom rozpore napr. so zásadou kontradiktórnosti. Tiež so zásadou upravenou v ustanovení § 1 O.s.p., podľa ktorého O.s.p. upravuje postup súdu a účastníkov v občianskosúdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov ako aj výchova na zachovávanie zákonov na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil, návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal náhradu trov konania, alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - strana sporu (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. b) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) a dospel k záveru, že v danom prípade nie sú podmienky pre potvrdenie ani zmenu napadnutého rozsudku.

4. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 14C/5/2015 je určenie povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 222,25 eur s príslušenstvom ku dňu 27.9.2013, vo výške 19,50 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 222,25 eur od 28.9.2013 do zaplatenia, titulom nedoplatku zo Zmluvy o kreditnej karte uzatvorenej dňa 21.12.2007 medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu.

5. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh žalobcu ako nedôvodný z dôvodu premlčania nároku zamietnutý.

6. Z obsahu spisu vyplynulo, že právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s. uzavrela so žalovaným dňa 21.12.2007 Zmluvu o kreditnej karte, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úverový rámec vo výške 331,93 eur. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu sa dopustil porušenia ustanovenia bodu 10.3 písm. b) a f) obchodných podmienok pre kreditné karty, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 24.6.2011 od Zmluvy o kreditnej karte s účinnosťou od 30. júna 2011.

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa, a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.9.2013 postúpila predmetnú pohľadávku na žalobcu. O postúpení pohľadávky Slovenská sporiteľňa, a.s., žalovaného informovala listom zo dňa 11.10.2013, v ktorom uviedla, že postúpila pohľadávku vo výške 241,75 eur na žalobcu.

7. Odvolací súd má za to, že Zmluva o kreditnej karte uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu Slovenskou sporiteľňou a.s. ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom je zmluvou uzavretou podľa ustanovení Obchodného zákonníka, jej obsah sa však spravuje aj ustanoveniami Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase jej uzavretia. Navyše sa na vzťahy vzniknuté zo zmluvy vzťahujú aj ustanovenia § 52 a nasledujúce O.z., ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že na prejednávajúcu vec je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka takým spôsobom, že tieto majú prednosť pred aplikovateľnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, takže v prípade premlčania je potrebné aplikovať ustanovenia O.z..

8. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie predmetnú vec nesprávne právne posúdil a nedôsledne zistil skutkový stav a to z dôvodu, že sa vôbec nezaoberal aktívnou legitimáciou žalobcu a v prípade, že žalobca je aktívne legitimovaný, tak skutočnosťou, že jeho právny predchodca odstúpil od zmluvy.

9. Ustanovenie § 525 ods. 1 O.z. zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom k 21.12.2007), ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ust. § 525 ods. 1 O.z. bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ust. § 92 ods. 7 Zákona č. 483/2001 Z.z. (v znení účinnom k 21.12.2007) resp. § 92 ods. 8 cit. zákona (v znení účinnom k 27.9.2013) dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 O.z. a postúpenie je svojim obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je v zmysle § 39 O.z. neplatné. Súd prvej inštancie sa problematikou postúpenia vôbec nezaoberal, takže nie je možné v danom štádiu konania posúdiť, či je žalobca v danej veci aktívne legitimovaný.

10. V prípade preukázania žalobcom jeho aktívnej legitimácie bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s odstúpením od zmluvy a to, či bolo toto v súlade s dojednaniaми uvedenými v obchodných podmienkach. Odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že odstúpením od zmluvy sa zmluva ruší a keďže sa prednostne aplikujú ust. O.z. pred ustanoveniami Obchodného zákonníka, odstúpením dôjde k zrušeniu predmetnej zmluvy od počiatku a účastníci zmluvného vzťahu sú si povinní v zmysle ustanovenia § 457 O.z. vrátiť všetko to, čo podľa nej dostali. Takže v tom prípade by vzniklo žalobcovi právo na vydanie bezdôvodného obohatenia a pri aplikácii ex offio § 5b Zákona č. 250/2007 Z.z. bude treba posudzovať premlčanie za použitia ustanovenia § 107 ods. 1 O.z..

11. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom bude postupovať vo vyššie naznačenom smere, doplnené dokazovanie vyhodnotí a vo veci opätovne rozhodne, pričom rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

12. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).